

Alice în Țara Minunilor

Într-o zi de vară, Alice și sora sa se așezau pe malul unui râu. După o vreme, sora ei începu să citească, spre disperarea lui Alice, care se plictisea îngrozitor văzând-o cum stă pur și simplu cu nasul într-o carte.

Oh, ce
plictisitoare e!

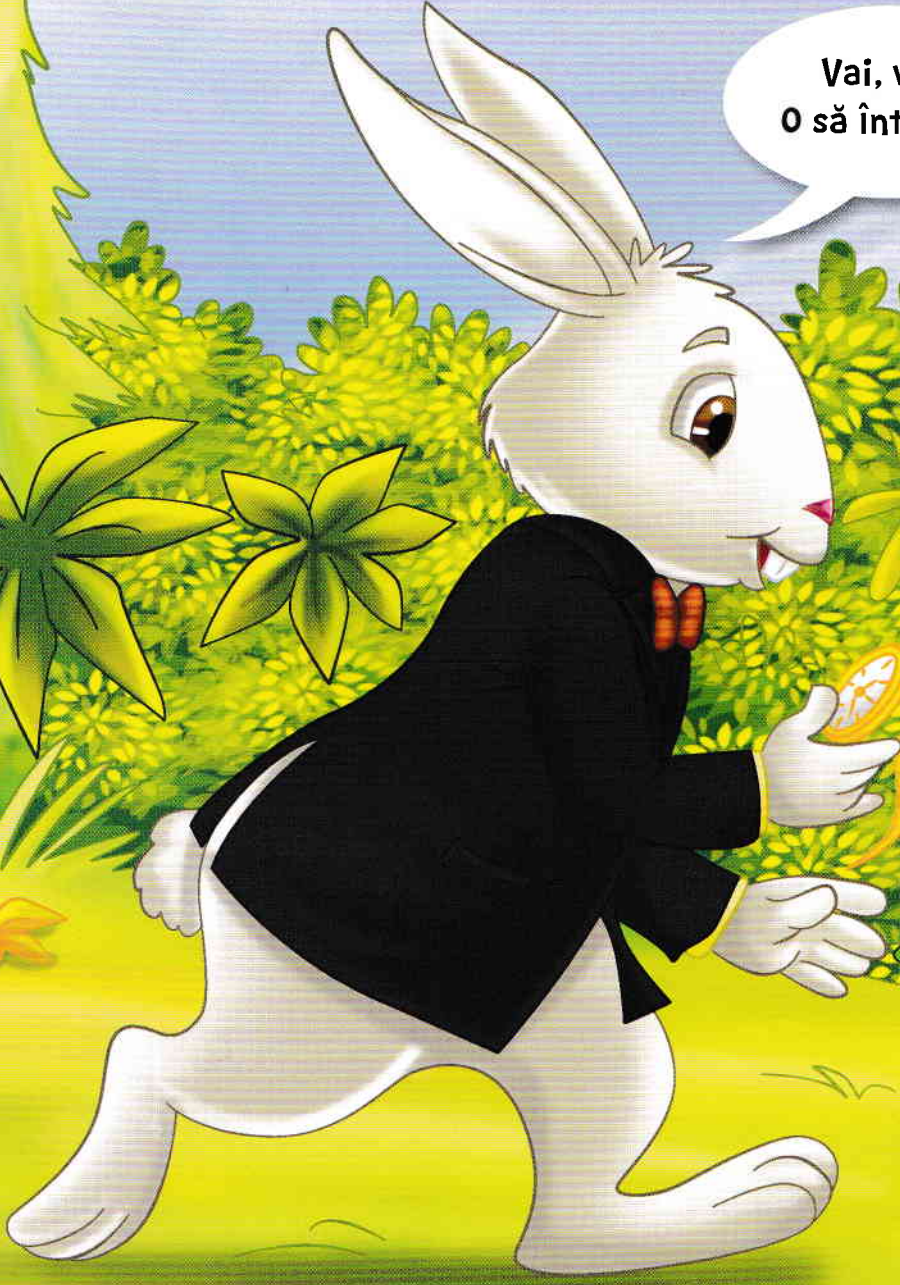

la te uită,
un iepure alb care
aleargă!

We know

Deodată, un iepure alb, cu ochi de mărgean, trecu în goană prin fața lui Alice. Iepurașul scoase un ceas, îl privi și se pierdu apoi în zare. Curioasă, Alice se luă după el, dar iepurele dispăru într-o groapă. Fetița îl urmă chiar și acolo, țipând de spaimă în timpul căderii. Reuși însă să aterizeze cu bine într-o sală mare.

Vai, vai!
O să întârzii!

Sala avea nenumărate uși mai mari sau mai mici. Alice zări o măsuță cu trei picioare pe care se afla o cheiță de aur, care se potrivea la cea mai mică dintre acestea. Dar, după ce descuie ușa, își dădu seama că e prea mare ca să poată încăpea. Când se întoarse la măsuță, văzu o sticlă plină pe care scria *BEA-MĂ!*. „Oare să beau?”, se întrebă fetița. În cele din urmă se hotărî s-o facă și, de îndată ce luă prima înghițitură, se făcu atât de mică, încât reuși să intre pe ușa descuiată.

